

Έθνικη Αὐτάρκεια: Made in Hellas σὲ ὅλα τὰ βασικά!

Έθνικη Αὐτάρκεια: Made in Hellas σὲ ὅλα τὰ βασικά! Αὐτὰ ποὺ χρειαζόμαστε πραγματικά, νὰ τὰ παράγουμε.

Πέραν τῆς **διατροφικῆς αὐτάρκειας**, ποὺ ἀναλύεται στὸν **Πρωτογενῆ Τομέα** καὶ τῆς **ἐνεργειακῆς αὐτάρκειας**, ποὺ ἀναλύεται, ἐπίσης, σὲ ἀνεξάρτητο κεφάλαιο **Ένέργειας**, ἡ πατρίδα μας πρέπει νὰ καταστεῖ περισσότερο αὐτάρκης καὶ σὲ ἄλλους κλάδους, ζωογονῶντας πολλαπλὲς περιοχὲς τῆς οἰκονομικῆς μας δραστηριότητας.

- Ἡ πατρίδα μας ἔχει ὅλες τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἀνάπτυξη βαριᾶς μεταλλουργικῆς καὶ χημικῆς βιομηχανίας. Ἀποθέματα σιδηρομεταλλεύματος ἄνω τῶν 300.000 τόνων εἶναι διαθέσιμα γιὰ τὴν ἐπαναλειτουργία σιδηρομεταλλουργίας καὶ χαλυβουργίας, ποὺ εἴχαμε καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ βιομηχανικὴ πολιτικὴ καθὼς καὶ οἱ ἐπιλογὲς τῶν κυβερνώντων ἔκλεισαν (βλέπε ὑψικάμινο Χαλυβουργίας, Ἑλληνικὰ Σιδηροκράματα κλπ.).

Τὰ πιὸ σημαντικὰ μεταλλεῖα σιδηρομεταλλευμάτων βρίσκονται στὴν Θάσο, Καβάλα, Γραμματικὸ Ἀττικῆς καὶ Σέριφο, ἐνῶ ἐμφανίσεις ἔχουμε καὶ σὲ πολλὰ νησιὰ τῶν Κυκλάδων, στὴν Πελοπόννησο, Κρήτη, Στρατονίκη, Δοῖράνη, Σέρρες καὶ Μαρώνεια. Ἀξιόλογες ἐμφανίσεις σιδηροπυρίτη βρίσκονται στὴν Κίρκη Ἑβρου, Θέρμες Ξάνθης, Παγγαῖο, Χαλκιδική, Ἀλμωπία Γρεβενῶν, Εὐβοία, Λαύριο, Σάμο κ.α.

- Ἡ Ἑλλάδα μπορεῖ νὰ ἐπαναφέρει σὲ κρατικὸ ἔλεγχο τὴν μεταλλουργία ἀλουμινίου. Ἡ Ἑλλάδα κατέχει σημαντικὴ θέση ὄχι μόνο στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωσὴ ἀλλὰ καὶ παγκοσμίως καθὼς εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς σημαντικότερες βωξιτοπαραγωγὲς χώρες. Ἡ μεταλλουργία βωξίτη ἔχει τεράστιες προοπτικὲς στὴν πατρίδα μας, δεδομένου ὅτι διαθέτουμε μεγάλα κοιτάσματα καὶ ἐξαιρετικῆς ποιότητος. Τὰ βέβαια ἀποθέματα βωξίτη τῆς Ἑλλάδας ἀνέρχονται περίπου σὲ 130.000.000 τόνους καὶ ἡ ἐτήσια παραγωγὴ ξεπερνᾷ τοὺς 2.400.000 τόνους.
- Ἀπαιτεῖται ἡ καθετοποίηση τῆς παραγωγῆς, ὥστε νὰ σταματήσει ἡ ἐξαγωγὴ τεραστίων ποσοτήτων βωξίτη σὲ ἀκατέργαστη μορφή καὶ ἡ ἐπανεισαγωγὴ του σὲ μεταποιημένα προϊόντα, ἀναγκάζοντας τὸ ἑλληνικὸ κράτος σὲ χρηματικὴ ἀπώλεια τῆς προστιθέμενης ἀξίας.
- Τέσσερις ἰδιωτικὲς ἐταιρεῖες- οἱ ὁποῖες ἔχουν περιέλθει σὲ πολυεθνικὲς-δραστηριοποιοῦνται στὸν κλάδο καὶ ἐπεξεργάζονται τὰ βεβαιωμένα ἀποθέματα βωξίτη στὸ Ν. Φωκίδας (32 μεταλλεῖα μὲ 80.000.000 τόνους γεωλογικὸ ἀπόθεμα), στὴν Βοιωτία (63 παραχωρήσεις μεταλλείων), στοὺς Ν. Φθιώτιδας, Ἀττικῆς, Βοιωτίας (76 παραχωρήσεις μεταλλείων).

- Ἡ πατρίδα μας ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ἀναπτύξει μεταλλουργία χρωμίου, μαγγανίου, νικελίου καὶ ἄλλων μετάλλων ἐκμεταλλευόμενη: τὰ σημαντικὰ μαγγανιοῦχα κοιτάσματα στὴν Δράμα, Χαλκιδική (Νεοχώρι, Στρατονίκη), ΝΔ Πελοπόννησο, Δ. Στερεὰ Ἑλλάδα, Εὐβοία, Θάσο, Ἄνδρο, Πάρο κ.α. ἐπίσης τὶς 200 ἐμφανίσεις χρωμίτη στὴν Ἑλλάδα μὲ μεταλλεύματα χρωμίου στὴν Κοζάνη (Βούρινος, Ξερολίβαδο), Ἐρέτρια Φαρσάλων καὶ Δομοκό, Σουφλί, Δαδιά Ἐβρου, Σμιγάδα, Μυρτσίκη Ροδόπης, Γομάτι Χαλκιδικῆς, Ἑδεσσα, Καστοριά κ.α.
- Ἡ Ἑλλάδα μας μπορεῖ νὰ πρωταγωνιστήσῃ παγκοσμίως στὴν παραγωγή σιδηρονικελίου ὡς μοναδικὴ παραγωγὸς στὴν Εὐρώπη καὶ ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους παγκοσμίως. Τὰ σιδηρονικελιοῦχα μεταλλεύματα ἀναπτύσσονται μέσα στὴν ζώνη τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδας καὶ ἀπαντοῦν, κυρίως, στὴν Σκῦρο, στὴν Κεντρικὴ Εὐβοία, στὴν Πάρνηθα, στὴ Βοιωτία - Λοκρίδα, στὴν Καστοριά καὶ στὴν Ἑδεσσα. Τὰ μεγαλύτερα ἀποθέματα τοῦ μεταλλεύματος βρίσκονται στὴν Εὐβοία, τὴν Βοιωτία, τὴν Λοκρίδα, ὅπου καὶ ὑπάρχουν κέντρα ἐκμεταλλεύσεώς τους.
- Ὅλα τὰ ἀποθέματα μαζί ξεπερνοῦν τὰ 500 ἐκατ. τόνους μὲ πολλὲς πιθανότητες νὰ προσεγγίζουν τὸ ἓνα δισεκατομμῦριο τόνους. Τὰ ἐκμεταλλεύσιμης ποιότητος ὑπολογίζονται γύρω σὲ 300 ἐκατομμύρια τόνους.
- Ὁ μοναδικὸς φορέας ἀξιοποίησης τῶν σιδηρονικελιοῦχων μεταλλευμάτων τῆς Ἑλλάδας καὶ ὁ μοναδικὸς παραγωγὸς σιδηρονικελίου στὴν Εὐρώπη, εἶναι ἡ ἐταιρεία «ΓΜΜΑΕ ΛΑΡΚΟ». Ἡ ΛΑΡΚΟ, μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες μεταλλουργικὲς βιομηχανίες τῆς χώρας καὶ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες τοῦ εἴδους στὴν Εὐρώπη, παραμένει ὁ μοναδικὸς παραγωγὸς νικελίου στὴν Ε.Ε. ἀπὸ ἐγχώρια μεταλλεύματα. Ἦδη, οἱ μνημονιακὲς κυβερνήσεις τὴν μεταβίβασαν στὸ ΤΑΙΠΕΔ ἐνῶ ὁδεύει πρὸς ἀποσυναρμολόγηση τοῦ μηχανικοῦ τῆς ἐξοπλισμοῦ καὶ πώλησής του ὡς σκράπ.
- Στὴν ἀκμὴ τῆς καὶ πρὶν τὴν ὑπονομεύσουν οἱ κυβερνήσεις καὶ, τελικὰ, τὴν μεταβιβάσουν στὸ ΤΑΙΠΕΔ, δραστηριοποιεῖτο σὲ ἑπτὰ νομούς τῆς χώρας μας καὶ ἀπασχολοῦσε ἅμεσα 1.200 ἐργαζομένους καὶ ἔμμεσα 1.500. Ἡ παραγωγή σιδηρονικελίου τὸ 2003 ἀνῆλθε στοὺς 18.000 τόνους. Ἡ παραγωγή νικελιοῦχου σιδηρομεταλλεύματος ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα Εὐβοίας ἦταν 1.660.000 τόνοι, ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα Ἀγίου Ἰωάννη 635.000 τόνοι καὶ ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα Καστοριάς 337.000 τόνοι.
- Τὸ σύνολο τῆς παραγωγῆς τῆς, ποὺ ἀντιστοιχεῖ περίπου σὲ 2% τῆς παγκόσμιας παραγωγῆς, ἐξήχθη μὲ τὴν μορφή κράματος σιδηρονικελίου στὶς εὐρωπαϊκὲς βιομηχανίες ἀνοξείδωτου χάλυβα. Ἡ μονάδα βρίσκεται ὡς γνωστὸν στὴ Λάρυμνα τῆς Φθιώτιδος.

- Έπαναλειτουργία ὅπου εἶναι δυνατόν ἢ ἐκ νέου δημιουργία τῆς ἰσχυρῆς χημικῆς βιομηχανίας ποῦ εἶχε ἡ πατρίδα μας. Λειτουργία βιομηχανίας ἀζώτου καὶ λιπασμάτων, βιομηχανία καυστικῆς σόδας, ἀνθρακικῆς σόδας, χλωριούχων προϊόντων, χαρτοπολτοῦ καὶ ἀνθρακασβεστίου καὶ βιομηχανίας τσιμέντου.
- Ἡ Ἑλλάδα εἶχε δύο ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες τσιμεντοβιομηχανίες στὸν κόσμον, τὸν «Ἡρακλῆ» καὶ «Τιτᾶνα» ποῦ ξεπούλησε ἑλληνικὴ κυβέρνηση τὴν δεκαετία τοῦ 1990. Παράλληλα, διέθετε τὴν «Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Χημικῶν Προϊόντων» στὴν Δραπετσώνα καθὼς καὶ τὴν «Χημικὴ Βιομηχανία Βορείου Ἑλλάδος» στὴν Θεσσαλονίκη τοῦ εὐπατρίδη Προδρόμου Μποδοσάκη, ὁ δὲ Στρατῆς Ἀνδρεάδης τὴν «Βιομηχανία Φωσφορικῶν Λιπασμάτων» στὴν Νέα Καρβάλη Καβάλας.
- Συνεργασία δημοσίου τομέα καὶ ἰδιωτικοῦ, ὥστε νὰ ἐπανέλθουν σὲ ἔθνικὸ ἔλεγχον οἱ τσιμεντοβιομηχανίες καὶ νὰ διασωθεῖ ἡ βιομηχανία Φωσφορικῶν Λιπασμάτων στὴν Καβάλα.

► Αὐτὸ ἀποτελεῖ προτεραιότητα καὶ γιὰ τὴν γεωργία μας, ὥστε οἱ Ἕλληνες ἀγρότες νὰ μὴν γίνονται ἔρμαιο τῶν πολυεθνικῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἰσάγοντας λιπάσματα καὶ γεωργικὸ τεχνολογικὸ ἐξοπλισμό.

► Ἄμεση ἐπαναλειτουργία μὲ κρατικὴ χρηματοδότηση σὲ πρώτη φάση καὶ ἔλεγχον τοῦ μετοχικοῦ τους κεφαλαίου ὅσων μεγάλων ἐταιρειῶν μὲ ἐργοστάσια ἔκλεισαν τὰ τελευταῖα πέντε χρόνια καὶ ὁ μηχανολογικὸς τους ἐξοπλισμὸς παραμένει σὲ αὐτὰ (βλέπε: ὑαλουργία «Γιούλα», χαρτοποιία Sonoco Ἑλλάς Α.Ε., κλωστοῦφαντουργία Fieratex καὶ Βαρβαρέσου, οἶνοποιία «Τσάνταλη», Frigoglass στὴν Κάτω Ἀχαΐα, τὸ ἐργοστάσιο τῆς Pipelife στὴν Θήβα, τὸ ἐργοστάσιο τῆς Tupperware στὴ Θήβα κλπ.)

► Ὁ τουρισμὸς εἶναι ἡ βαριά μας βιομηχανία, ἀλλὰ ὅπως ἀπέδειξε ἡ ἐμπειρία τῆς πανδημίας τοῦ COVID-19, δὲν εἶναι ὑγιὲς νὰ βασιζόμαστε μονοσήμαντα στὸν τουρισμὸ γιὰ τὴν μελλοντικὴ μας ἐπιβίωση. Ἄλλωστε, τὸ 80% τῶν ἀναγκαίων εἰδῶν γιὰ τὸν τουρισμὸ προέρχονται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, οἱ μεγαλύτερες ξενοδοχειακὲς μονάδες καὶ ἀκίνητα ἔχουν ἐξαγορασθεῖ ἀπὸ πολυεθνικὲς ἢ μεταβιβασθεῖ στὸ ΤΑΙΠΕΔ καὶ τὰ 20 περίπου δισ. εὐρὼ ἔσοδα ἐκ τοῦ τουρισμοῦ ἐξανεμίζονται, ὅπως ἀπεικονίζει τὸ ἀρνητικὸ ἰσοζύγιο τρεχουσῶν συναλλαγῶν, τὸ ὁποῖο ἐκτοξεύτηκε στὰ -21,2 δισ. εὐρὼ τὸ 2022 ἔναντι -12 δισ. εὐρὼ τὸ 2021 καὶ στὰ - 13,9 δισ. εὐρὼ τὸ 2023.

Ἡ ἐθνικὴ αὐτάρκεια δὲν εἶναι, βεβαίως, μόνο θέμα ἐπιβίωσης. Σχετίζεται ἄμεσα μὲ τὸ καλύτερο βιοτικὸ ἐπίπεδο τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, διότι ἐπιφέρει νέες θέσεις ἐργασίας καὶ πρόσθετο εἰσόδημα, τὸ ὁποῖο μένει καὶ ἐπαναγονιμοποιεῖ τὴν ἐγγύρια οἰκονομία.